

Zes vragen aan de nationale standaardisatiebureaus

De volgende zes vragen staan in verband met de aanvraag om het ECMA/MS-OOXML-formaat te aanvaarden als IEC/ISO-standaard. Tenzij een nationaal standaardisatiebureau een afdoend antwoord heeft op alle zes deze vragen, zouden ze tegen de aanvaarding als IEC/ISO-standaard moeten stemmen, en Microsoft moeten vragen om hun werk aan de MS-OOXML te schikken naar ISO/IEC 26300:2006 (Open Document Formaat).

Dit is een samenvattend document. Online is meer informatie beschikbaar. [1][2][3]

1. Onafhankelijke programma's?

Geen enkele standaard mag afhankelijk zijn van één bepaald besturingssysteem, omgeving of programma. Het is juist een heel belangrijkste eigenschap van een standaard dat deze niet afhankelijk is van een programma, of van een bepaalde implementatie.

Is de MS-OOXML specificatie vrij van alle verwijzingen naar bepaalde producten en specifieke gewoonten van een producent?

2. Ondersteuning van reeds bestaand open standaarden?

Indien van toepassing en mogelijk, moeten standaarden verder bouwen op reeds bestaande standaarden en niet afhankelijk zijn van propriëtaire, voor een producent specifieke technologieën.

MS-OOXML negeert verschillende standaarden, zoals MathML en SVG, beiden aanbevolen door het W3C, en gebruikt als vervanging zijn eigen specifieke formaten. Daardoor plaatsen ze een aanzienlijk zware extra last op alle producenten, die nu een 20 jaar oude propriëtaire infrastructuur moeten nabouwen om de MS-OOXML-standaard volledig te kunnen implementeren. Het is zeer twijfelachtig dat een onafhankelijke producent ooit in staat zal zijn om een structuur te bouwen die helemaal hetzelfde resultaat geeft.

Welk voordeel levert het aanvaarden van deze voor één producent specifieke formaten, als dat ten koste gaat van reeds bestaande standaardisatie op

dat gebied? Waar gaan andere producenten volledige en compatibele implementaties van deze formaten vinden voor andere platformen, zodat ze buitensporig hoge investeringen kunnen vermijden?

3. Achterwaarts compatibel voor alle producenten?

Eén van de veronderstelde voordelen van MS-OOXML is zijn mogelijkheid tot achterwaartse compatibiliteit, hier werd ook al naar verwezen in ECMA's internationaal persbericht. [4]

Het is voor om het even welke standaard essentieel dat elke onafhankelijke derde deze kan implementeren zonder samen te werken met een ander bedrijf, zonder beroep te moeten doen op bijkomende, beperkt toegankelijke, informatie en zonder het afsluiten van juridische overeenkomsten of het betalen van vergoedingen. Het is ook essentieel dat men geen beroep moet doen op de samenwerking met een concurrent om een volledige en gelijkaardige interoperabiliteit te bekomen.

Kan, op basis van de bestaande MS-OOXML specificaties, elke onafhankelijke derde, welk ook zijn business model, zonder beroep te doen op bijkomende informatie en zonder samen te werken met Microsoft, deze volledige achterwaartse compatibiliteit implementeren, en tevens een conversie van deze oudere documenten naar MS-OOXML uitvoeren, op een niveau dat vergelijkbaar is met datgene wat Microsoft kan aanbieden?

[1] http://www.grokdoc.net/index.php/EOOXML_objections

[2] http://www.xmlopen.org/ooxml-wiki/index.php/DIS_29500_Comments

[3] <http://www.nooxml.org/arguments>

[4] http://www.ecma-international.org/news/PressReleases/PR_TC45_Dec2006.htm

4. Propriëtaire uitbreidingen?

Het gebruik van propriëtaire, voor één bepaalde toepassing specifieke uitbreidingen, zijn een bekende, door Microsoft vaak toegepaste techniek, waarbij ze hun monopolie op de desktop misbruiken om in te breken in naburige markten. Het is een techniek die centraal stond hun oneerlijke handelswijze, die in 2004 leidde tot een strenge beslissing van de Europese Commissie tegen Microsoft. Ondanks deze beslissingen blijft Microsoft ook vandaag nog weigeren om de nodige informatie voor een betere interoperabiliteit vrij te geven.

Door deze reden is het algemeen aanvaard, dat open standaarden deze propriëtaire uitbreidingen niet mogen toestaan, en dat deze marktversturende technieken niet mogelijk gemaakt mogen worden op basis van een open standaard.

Staat MS-OOXML propriëtaire uitbreidingen toe? Is Microsoft's implementatie van MS-OOXML wel wat zij beweren, m.a.w. bestaan er geen ongedocumenteerde uitbreidingen? Welke garanties biedt de MS-OOXML specificatie tegen dit soort misbruik?

5. Dubbele standaarden?

Het is steeds het doel van standaardisatie om tot één enkele standaard te komen, aangezien de aanwezigheid van verschillende standaarden steeds een belemmering vormen voor de concurrentie. Het ogenschijnlijk creëren van competitie over een standaard is vooral een strategische techniek om controle te krijgen over een bepaald marktsegment, zoals al vaak gebleken is in het verleden.

Er bestaat al een open standaard voor kantoordocumenten, meer bepaald het Open Document Formaat (ODF) (ISO/IEC 26300:2006). Zowel MS-OOXML en ODF zijn gebaseerd op XML-technologie, ze gebruiken dezelfde basistechnologie en hebben dus ook

dezelfde theoretische mogelijkheden. Microsoft is zelf lid van OASIS, de organisatie die de ODF-standaard ontwikkelde en onderhoud. Ze waren op de hoogte van de ontwikkelingen en uitgenodigd om mee te werken.

Waarom weigert Microsoft, zowel vroeger als nu, om deel te nemen aan de bestaande inspanningen om tot een standaard te komen? Waarom dienen ze hun technologische voorstellen niet in bij OASIS, om opgenomen te worden in het ODF-formaat?

6. Juridisch veilig?

Alle concurrenten vrijwaren van juridische vervolging bij het implementeren van een standaard is essentieel. Zo'n vrijwaring moet duidelijk, betrouwbaar en breed genoeg zijn, zodat alle mogelijke activiteiten, nodig voor een volledige interoperabiliteit, gevrijwaard zijn. Zo ontstaat een eerlijk speelveld, waar iedereen kan strijden met gelijke wapens.

MS-OOXML is vergezeld van een ongewoon ingewikkelde en zeer beperkte vrijwaring van gerechtelijke vervolging in plaats van de vaak gebruikte "patent grant". Door zijn complexiteit is het helemaal niet duidelijk hoeveel bescherming tegen vervolging je echt hebt als je een compatibel product maakt.

Een eenvoudige juridische studie leert dat de vrijwaring niet geldt voor al de optionele mogelijkheden, noch voor de propriëtaire formaten, die nodig zijn voor een volledige implementatie van het MS-OOXML-formaat. De concurrenten hebben dus geen garantie dat ze de vrijheid hebben om het volledige voorgestelde MS-OOXML-formaat te kunnen implementeren, het is zelfs twijfelachtig of dat al kan voor de basiselementen.

Heeft uw nationaal standaardisatiebureau een eigen, onafhankelijke juridische analyse gemaakt van de vrijwaring, zodat ze er zeker van zijn dat deze het volledige spectrum dekt van alle mogelijke MS-OOXML-implementaties?

Al deze vragen zouden beantwoord moeten worden door de nationale standaardisatiebureaus, met de hulp van onafhankelijke raadgevers en specialisten, waarmee we niet Microsoft of één van zijn zakenpartners bedoelen, aangezien deze rechtstreekse belangen hebben in deze zaak.

Als ook maar voor één van deze vragen geen afdoend antwoord gevonden kan worden, dan zou het nationale bureau moeten tegenstemmen in de ISO/IEC.

